

SOCIALMINISTERIET

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Dato: 6. februar 2007

FRS/ J.nr. 2006 - 680

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 4. januar 2007 følger hermed – i 5 eksemplarer – socialministerens svar på spørgsmål nr. 82 (SOU Alm. del).

Spørgsmål nr. 82:

”I forlængelse af svaret på SOU alm.del - spørgsmål 250 (folketingsåret 2005 - 06) bedes ministeren oplyse, i hvilket omfang psykisk syge personer er blevet tildelt hjælp, støtte eller pleje efter de omtalte bestemmelser i lov om social service og i forlængelse heraf vedlægge konkrete eksempler på sådanne sager.”

Svar:

Ydelser efter serviceloven tildeles efter den enkelte bestemmelses indhold ud fra den pågældende persons faktiske tilstand uanset diagnose.

Ved hjælperordningen efter servicelovens § 96, indgår det som en del af betingelserne for at yde støtte, at den pågældende har en betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Derfor vil det generelt ikke være muligt at tildele personer hjælpeordning på grundlag af en midlertidig psykisk sygdom.

Ledsageordningen blev indført med lov om social service med virkning fra 1. juli 1998. Af bemærkningerne til § 76 i L 229, forslag til lov om social service, der blev fremsat 16. april 1997, fremgik, at ledsageordningen blev foreslået indført på grundlag af en tidligere gennemført forsøgsordning. Forsøgsordningen omfattede ikke personer med nedsat funktionsevne som følge af sindslidelse, og denne gruppe blev derfor ikke omfattet af lovforslaget. Som årsag hertil fremgik det, at arbejdet med sindslidende ville stille særlige krav om indsigt og træning, der lå ud over de kvalifikationer, det var forudsat, at ledsagerne, jf. forslaget, skulle have.

Efter servicelovens § 99 skal kommunerne sørge for tilbud om støtte- og kontaktpersoner til sindslidende. Støtte- og kontaktpersonens opgaver er bl.a.

at bidrage til, at den sindslidende får eller opretholder kontakten til omgivelserne, herunder får eller opnår kontakt til relevante behandlingstilbud, til offentlige myndigheder etc.

Det er kommunerne, der har ansvaret for at tildele ydelser efter bestemmelserne i den sociale lovgivning. Socialministeriet har ikke adgang til at indhente oplysninger om tildeling af hjælp i enkeltsager, og det vil derfor generelt ikke være muligt for mig at imødekomme et ønske om konkrete eksempler på tildeling af de pågældende ydelser til personer med midlertidig sindslidelse.

Ved afgørelser om ydelser efter serviceloven har kommunerne generelt en forpligtigelse til at anlægge en helhedsvurdering, således at borgerens behov for støtte inden for lovens rammer dækkes bedst muligt. Kommunernes afgørelser om ydelser efter serviceloven vil kunne indbringes for Det Sociale Nævn.

Spørgsmål nr. 83:

”I forlængelse af svaret på SOU alm.del – spørgsmål 250 (folketingsåret 2005-06) bedes ministeren redegøre for indholdet og konklusioner af den omtalte drøftelse på mødet i Embedsmandskomiteen under Nordisk Ministerråd”

Svar:

I besvarelsen af spørgsmål 250, (SOU, alm. del, folketingsret 2005-06) blev det oplyst, at Nordisk Råds rekommandation 23/2005 og medlemsforslag A 1344, ville blive drøftet på møde i Embedsmandskomiteen under Nordisk Råd i slutningen af oktober 2006.

Nordisk Ministerråds Sekretariat har oplyst, at rekommandation 23/2005 og medlemsforslag A 1344/velfærd var udsendt til skriftlig høring i medlemslandene i 2006, med svarfrist i august 2006.

Da der ikke var indkommet svar fra Norge og Island, blev rekommandationen og medlemsforslaget ikke som forventet, jf. mit svar på spørgsmål 250, behandlet på embedsmandskomiteens møde i oktober 2006.

Eva Kjer Hansen

/Peter Juul

